

- c) Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez stwierdzenie, iż opłata promocyjna, jako mechanizm finansowania działalności promocyjnej i reklamowej w innych państwach członkowskich i państwach trzecich, dyskryminuje importowane towary i narusza art. 110 traktatu; naruszenie zasady dobrej administracji poprzez brak dokonania dodatkowych czynności dochodzenia poza wezwaniem do udzielenia informacji z dnia 24 kwietnia 2006 r., w celu rozstrzygnięcia wątpliwości, jakie Komisja miała jeszcze odnośnie tej kwestii.
- d) Naruszenie prawa przy stosowaniu art. 108 traktatu oraz art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, jak również zasady proporcjonalności oraz równego traktowania w zakresie, w jakim — nawet przy założeniu zgodności z prawem oceny dokonanej przez Komisję w decyzji (quod non) — siódmy warunek nałożony w ust. 2 art. 3 decyzji jest w sprzeczności z oceną i wnioskami, do jakich Komisja doszła w uzasadnieniu decyzji.
- e) Naruszenie prawa w zakresie, w jakim dziewiąty warunek nałożony w ust. 2 art. 3 decyzji narusza art. 108 i 296 traktatu oraz art. 6 ust. 1 i 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, a także zasady proporcjonalności i równego traktowania oraz prawo do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — The Pukka Luggage Company przeciwko OHIM — Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)

(Sprawa T-483/10)

(2010/C 328/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Pukka Luggage Company Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: K.E. Gilbert i M.H. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Jesús Miguel Azpiroz Arruti (San Sebastián, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 lipca 2010 r. w sprawie R 1175/2008-4;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym stwierdzenia, że sprzeciw należy uwzględnić w odniesieniu do „bagażu”;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym stwierdzenia, że sprzeciw należy uwzględnić w odniesieniu do „twardych walizek, twardych kufrów wózkowych”;
- nakazanie stronie pozwanej i drugiej stronie w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą pokrycia kosztów własnych oraz kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PUKKA” dla towarów z klasy 18 — zgłoszenie nr 4061545

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Jesús Miguel Azpiroz Arruti

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpańska rejestracja nr 1570450 graficznego znaku towarowego „PUKAS” dla towarów z klasy 18; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 19802 „PUKAS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 25, 28 i 39

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie oceniła podobieństwo towarów i podobieństwo spornego znaku towarowego do wcześniejszego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2010 r. — Gas Natural Fenosa SDG przeciwko Komisji

(Sprawa T-484/10)

(2010/C 328/79)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gas Natural Fenosa SDG, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: F. González Díaz i F. Salerno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- unieważnienie zgodnie z art. 263 TFUE decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 września 2010 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja dopuszcza przyjęcie hiszpańskich przepisów zmierzających do zrekompensovania dodatkowych kosztów ponoszonych przez producentów energii elektrycznej, którzy zgodnie ze zobowiązaniem do świadczenia usługi publicznej, muszą wykonywać część produkcji używając krajowego węgla.

Gas Natural Fenosa uważa, iż decyzja jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, dlatego też wnosi o stwierdzenie jej nieważności z następujących przyczyn:

- 1) Po pierwsze, decyzja narusza art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4, rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim sporna pomoc budzi wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem.
- 2) Po drugie, decyzja narusza różne przepisy prawa pierwotnego i wtórnego, tak że wymieniona pomoc nie może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, mianowicie:
 - Przepisy wspólnotowe w zakresie ochrony środowiska, konkretnie art. 4 TUE i art. 191 TFUE oraz przepisy wykonawcze do porozumień w dziedzinie ochrony środowiska, a w szczególności dyrektywa 2003/87/WE ostatnio zmieniona dyrektywą 2009/29/WE ⁽²⁾, w zakresie, w jakim sporny środek promuje działanie urządzeń, które zwiększają poziom gazów emitowanych do powietrza, narusza zakaz przyznawania nieodpłatnie nowych przydziałów emisji oraz promuje działalność wydobywczą kopalni, która stanowi poważne zagrożenie dla siedliska przyrodniczego.
 - Przepisy traktatu w dziedzinie rynku wewnętrznego, konkretnie art. 34 i 49 TFUE, w zakresie, w jakim zakłóca i utrudnia przywóz energii elektrycznej wytworzonej z węgla niebędącego węglem hiszpańskim lub z gazu, jak również plany zwiększenia mocy osiągalnej produkcji energii elektrycznej z gazu lub przywożonego węgla.
 - Artykuły 101 i 102 TFEU w związku z art. 4 ust. 3 TUE, ze względu na popieranie antykonkurencyjnego zachowania wytwórców hiszpańskiego węgla.
 - Artykuł 126 ust. 1 TFUE, ponieważ sporny środek zwiększa niepotrzebnie i nieproporcjonalnie wydatki publiczne.

— Rozporządzenie nr 1407/2002 ⁽³⁾, ze względu na zezwolenie na podwyższenie wielkości pomocy przyznanej przez poprzednie środki i ze względu na spowodowanie zakłóceń na rynku wytwarzania energii elektrycznej.

- 3) Po trzecie, decyzja narusza art. 3 ust. 2 i art. 11 ust. 4 Drugiej dyrektywy w zakresie rynku energii elektrycznej (Dyrektywa 2003/54/WE) ⁽⁴⁾, art. 106 ust. 2 TFUE, jak również wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa, mającej postać rekompensat za świadczenie usług publicznych i zasady proporcjonalności przez niespełnienie ustanowionych przez omawiane przepisy warunków istnienia usług leżących w ogólnym interesie gospodarczym ze względu na bezpieczeństwo dostaw, a w każdym razie ze względu na to, iż istnieją mniej uciążliwe alternatywne środki dla realizacji celów, do których zmierza zaskarżony środek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz.U. L 205, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37/56).

**Skarga wniesiona w dniu 14 października 2010 r. —
Iberdrola przeciwko Komisji**

(Sprawa T-486/10)

(2010/C 328/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado i E. Barbier de la Serre, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-484/10 Gas Natural Fenosa SDG przeciwko Komisji i T-490/10 Endesa przeciwko Komisji.